

Varuhu človekovih pravic!

Več kot dvajset let bolj ali manj intenzivno izvajajo nezaslišan pritisk na prebivalce v pokrajini, ki ji daje utrip reka Mura. Redko katera reka v Sloveniji je tako globoko zasidrana v zavest prebivalcev. Mura je za ta del naše domovine res nekaj posebnega. V njenih valovih se odslikava duša klenega, marljivega, delovnega človeka. Skozi stoletja je dobila in ima posebno mesto v dušah prebivalcev Prekmurja in Prlekije.

Od blizu in daleč so k mlinom z vozovi tovorili vreče zrnja. V vsakem koščku kruha so ljudje čutili Muro. Zaljublenci so nekoč, tako kot danes, zahajali v objem čudovite narave. Ob pogledu na reko, ki daje zavetje rastlinskemu in živalskemu svetu, ljudje ne morejo biti ravnodušni. Oživijo otroški spomini. Ponos ob prvem »skoraj«
prek Mure zalučanjem kamnu. V igri sončnih žarkov z vodo zasije prvi poljub. Oživi bridek spomin, da je voda odnesla mladeniča, ki je podcenjeval reko. Nešteto doživetij nosijo ljudje s seboj. Doživetij, skozi katera je postala Mura del notranje zavesti večine tukajšnji prebivalcev. Opevajo jo pisatelji, pesniki, ovekovečena je v tisočeri delih mojstrov čopiča in fotografskega aparata. Ob glasbi, posvečeni tej reki, začutijo magično moč Mure tudi tisti, ki si nikoli niso zmočili nog v njej in jo poznajo le kot modro črto na Googlovi mapi Slovenije. Krivičen sem do množice umetnikov in ljudskega kulturnega bogastva, ker omenjam samo Lainščka in Kreslina. Pa vendar ob Vladovem vsakoletnem koncertu tam v beli Ljubljani množico prevzame neka posebna energija. Ljudje globoko začutijo veselje, žalost, melanholijo ljubezen, nežnost in spoštovanje. Prevzame jih moč reke Mure.

Nezaslišano kratenje človekovih pravic je nenehno žuganje energetske-gradbenih lobijev, da bodo posegli po najdragocenejšem, kar nosijo ljudje v sebi. Medtem ko neodvisne študije kažejo na nesporno škodljive posledice za okolje, zagovorniki gradnje elektrarn okoljevarstvenike obtožujejo zaviranja razvoja. Pičlega pol odstotka slovenske proizvodnje elektrike - po podatkih samih zagovornikov gradnje - je torej razlog. Razlog, da se prebivalcem na severovzhodu naše domovine vzame še del duše. Vse, kar je bilo vrednega, so veleumni strokovnjaki z glave kokoši iztrgali, uničili in pokradli. Sedaj hočejo še del srca.

Razumem, da varuh človekovih pravic ne razmišlja o pravicah rib, metuljev, redkih ptic in travniških cvetic. Toda ko so te cvetice šopek, ki ga s tresočo roko fant podari dekletu na obrežju reke Mure v pričakovanju prvega poljuba, gre za ČLOVEKOVE PRAVICE. Ljudje imamo nesporno pravico bivati v nam ljubem okolju, saj nas osmišlja tudi po duševni plati.

Zahtevati ne morem, pričakujem in upam pa, da boste razumeli notranjo stisko množice ljudi na skrajnem severovzhodu naše domovine in se postavili na njihovo stran.

Za "Mojo Muro" Samo Tuš

Gornja Radgona, 8. marca 2017

